

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WOŁYŃSKIEGO.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Łuck, Urząd Wojewódzki Wołyński.

Cena numeru pojedynczego wynosi 50 groszy. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu kwartalnej prenumeraty. Sejmiki Powiatowe, Urzędy Gminne i Magistraty otrzymywać będą Dziennik Urzędowy w Starostwach, natomiast należności za prenumeratę wpłacać należy w miejscowej Kasie Skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dział II § 7 poz. 1). Pokwitowania Kas na wpłacone z powyższego tytułu sumy, należy składać w Starostwie celem przesłania tychże Urzędowi Wojewódzkiemu. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wyraz 30 groszy. Za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 3 złote od osoby. Za rejestrację stowarzyszeń 5 złotych. Należności z powyższego tytułu wpłacać należy również do miejscowych Kas Skarbowych

T r e ś ć:

71. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 112 z dnia 17 maja 1927 r. SF. 2166/27 w sprawie wprowadzenia wymiaru i poboru samoistnych podatków komunalnych.

72. Okólnik Wojewody Wołyńskiego Nr. 18 z dn. 9 czerwca 1927 r. 2870/Pr. w sprawie Komisji Nadzwyczajnej do walki z nadużyciami naruszającymi interesy Państwa.

73. Okólnik Wojewody Wołyńskiego Nr. 19 z dn. 14-go czerwca 1927 r. 5490/Sm. w przedmiocie akcji kredytowej dla ludności rolnej Województw Wschodnich.

74. Okólnik Wojewody Wołyńskiego Nr. 20 z dn. 17-go czerwca 1927 r. 2977/Pr. w przedmiocie opłat stemplowych.

75. Okólnik Wojewody Wołyńskiego Nr. 21 z dn. 9-go czerwca 1927 r. 14745/Adm. w przedmiocie postępowania administracyjno-karnego o dowody osobiste

76. Okólnik Wojewody Wołyńskiego Nr. 23 z dn. 17-go czerwca 1927 r. 9107/Adm. w sprawie aktów (metryk) urodzenia dzieci nieznanych rodziców na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

77. Okólnik Wojewody Wołyńskiego Nr. 24 z dn. 21-go czerwca 1927 r. 3181/Pr. w sprawie bezpośredniej korespondencji z urzędami Województwa Wołyńskiego.

78. Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego w sprawie zwalczania zarazy przyszczy.

79. Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 30 kwietnia 1927 r. 3783/Sm. o naprawie chodników w Kowlu.

80. Ruch służbowy w Urzędzie Wojewódzkim i podległych urzędach i instancjach.

81. Ogłoszenie przetargu na dzierżawę obiektów państwowych.

82. Ogłoszenie przetargu na wykończenie domków kolonji urzędniczej w Łucku.

83. Ogłoszenie o zarejestrowanych Stowarzyszeniach.

84. Ogłoszenie o założeniu gminnej kasy pożyczkowo-oszczędnościowej we wsi Wielki Stydyń, gm. Stydyńskiej, pow. Kostopolskiego.

85. Obwieszczenie o udzieleniu przez p. Ministra Spraw Zagranicznych exequatur Konsulowi Honorowemu Stanów Zjednoczonych Julianowi Brygiewiczowi.

86. Obwieszczenie o udzieleniu przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej exequatur p. Ludwikowi F. M. Raynaud, upelnomocnionemu konsulowi Republiki Francuskiej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenia.

Zagubione paszporty i dokumenty.

71.

Okólnik

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 112.

z dnia 17 maja 1927 r. SF 2166/27.

w sprawie wprowadzenia wymiaru i poboru samoistnych podatków komunalnych.

Do wszystkich P.P. Wojewodów z wyjątkiem P. Wojewody Śląskiego.

Zauważyłem, że przy wprowadzaniu, wymiarze i poborze podatków komunalnych związki komunalne popełniają szereg nieprawidłowości; celem ich usunięcia udzielam w porozumieniu z p. Ministrem Skarbu następujących wskazówek:

1. Wysokość podatków komunalnych.

Podatki komunalne należy ustalać na każdy rok budżetowych w takiej wysokości, w jakiej wymaga oszczędna lecz wydatna gospodarka komunalna, bacząc przytem aby nie przekraczały one zdolności płatniczej ludności i nie podwajały egzystencji gospodarczej płatników. Przez stosowanie tej zasady uniknie się konieczności masowych odrąceń terminów płatności podatków i generalnego stosowania ulg, co wprowadza zamieszanie do gospodarstwa związków komunalnych i niejednokrotnie demoralizuje płatników podatków.

Rzecz oczywista, że nawet przy ogólnym ustalaniu wysokości podatków zająć może konieczność stosowania nietylko w indywidualnych wypadkach, lecz i generalnie odrąceń i ulg płatności podatków. Wypadki te jednak zachodzić mogą tylko

wyjątkowo (np. wskutek klęsk elementarnych w ciągu roku budżetowego).

2. Termin ustalania wysokości podatków.

Wszystkie daniny publiczne, które mają być pobrane w danym roku budżetowym, powinny być z reguły uchwalone przed rozpoczęciem tego roku, o ile oczywiście przepisy obowiązujące wymagają powzięcia tych uchwał na każdy rok podatkowy osobno; dotyczące uchwały powinny być przedstawione władzy nadzorczej najpóźniej razem z budżetem.

Związki komunalne nie mogą wprowadzić nowych podatków za ubiegły już rok budżetowy na podstawie uchwał powziętych po upływie tego roku. Pobór podatków na podstawie takich uchwał byłby sprzeczny z ogólną zasadą, iż prawo nie obowiązuje wstecz, na przeszkodzie stałby również ten wzgląd, iż podatki komunalne mają ścisły związek z budżetem związków komunalnych i że zatem wszystkie podatki, które związek komunalny w danym roku pobiera, muszą być przewidziane w jego budżecie, który nie może być zmieniany (przez wprowadzenie wpływów z nowych podatków) po jego wykonaniu. Z tych samych względów związki komunalne nie mogą po upływie roku budżetowego podwyższać na rachunek abiegłego roku budżetowego podatków, przewidzianych w budżecie tego roku.

3. Zatwierdzanie uchwał finansowych związków komunalnych przez władze nadzorcze.

Zatwierdzenia przez władze nadzorcze budżetów i innych uchwał finansowych, a w szczególności uchwał w sprawie podatków, dokonywa się na podstawie oddzielnych aktów administracyjnych, które tylko, jak to wyjaśniono w okólniku Min. Spraw Wewnętrznych № 70 z roku ubiegłego (wyjaśnienia do §§ 59—60 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1926 r. Dz. Ust. R. P. № 75, poz. 433), mogą być dokonane jednym pismem, o ile władzy nadzorczej przedstawiono do zatwierdzenia jednocześnie z budżetem inne uchwały finansowe związku komunalnego, związane z budżetem.

Z powyższego wynika, że związki komunalne obowiązane są przedstawiać władzy nadzorczej z odpowiednimi wnioskami o zatwierdzenie nie tylko budżetu, lecz i każdą uchwałę, którą wprowadza się wzgl. zmienia poprzednią uchwałę w sprawie daniny publicznej, o ile oczywiście uchwała taka wymaga według obowiązujących przepisów zatwierdzenia władzy nadzorczej; w razie przeciwnym należy przy budżecie przedstawić odnośną uchwałę do wiadomości.

4. Ogłaszanie uchwał finansowych.

Ogłaszanie uchwał (statutów) podatkowych związków komunalnych, wymagane przez art. 47 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, powinno następować niezwłocznie po uprawomocnieniu się tych uchwał (statutów), przyczem w ogłoszeniu należy wskazać, przez jaką władzę nadzorczą, kiedy i za jaką liczbą zatwierdzona została uchwała podatkowa (statut podatkowy) wzgl. wskazać, że uchwała uprawomocniła się w trybie, przewidzianym w ustępie 3 art. 39 powołanej wyżej ustawy.

W ostatnim wypadku należy również powiadomić o uprawomocnieniu się uchwały (statutu podat-

kowego) właściwą władzę nadzorczą niezwłocznie po jej uprawomocnieniu się.

5. Wymiar podatku. a) władze wymiarowe.

Stosownie do art. 43 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych wymiar samostnych podatków komunalnych uskutecznia zarząd związku komunalnego lub organ przez ten zarząd upoważniony; wymiar dodatków komunalnych do podatków (cpłat) państwowych uskutecznia władza, powołana do wymiaru podatków. Wymiaru dodatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego w b. dzielnicy pruskiej dokonywa władza komunalna.

b) przygotowanie wymiaru.

Wymiar podatków poprzedza odpowiednie jego przygotowanie, polegające na zebraniu potrzebnych w tym celu danych (podstaw wymiaru). Celem uzyskania podstaw wymiaru samostnych danin komunalnych służą organom wymiarowym związku komunalnego prawa, określone w art. 44 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

c) ustalenie wysokości świadczeń podatkowych.

Po zatwierdzeniu statutów podatkowych przez władzę nadzorczą należy bezzwłocznie przystąpić do ustalenia wysokości świadczeń podatkowych, wynikających z tych statutów, czyli do wymiaru podatków w ścisłym tego słowa znaczeniu. Obowiązek dokonania we właściwym czasie wymiaru samostnych podatków komunalnych przez odnośne organa związków komunalnych wynika również z przepisu § 50 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1926 r. (Dz. Ust. № 75, poz. 433), który stanowi, iż budżet związku komunalnego powinien być wykonany w całości zarówno w wydatkach, jak i w dochodach. Dla wykonania zaś budżetu po stronie dochodowej przed upływem roku budżetowego koniecznym jest możliwie wczesne dokonanie wymiaru podatków komunalnych, ażeby następnie było dosyć czasu na inne czynności, mające na celu realizację wymiaru i zapewnienie wpływów z wymienionych podatków.

Wymiaru podatku dokonywa się na okres jednego roku budżetowego.

O ile chodzi o dodatki komunalne do podatków państwowych, to mieć należy na uwadze, iż—jakkolwiek wymiaru tych dodatków dokonywują organa, powołane do wymiaru odnośnych podatków państwowych, — ustalenie jednakże wysokości tych dodatków należy w każdym razie do organów związków komunalnych (o ile oczywiście wysokość ta nie jest definitywnie ustalona w ustawie). Rzeczą zatem związków komunalnych jest terminowe ustalenie wysokości tych dodatków, ażeby wysokość ta znana była dotyczącym organom wymiarowym przed przystąpieniem do wymiaru podatków państwowych. W razie niedotrzymania tego terminu wchodzi w zastosowanie przepisy art. 45 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Zaniechanie wymiaru podatku, przewidzianego w budżecie, może nastąpić tylko na podstawie odnośnej uchwały organu uchwalającego związku komunalnego, podlegającej zatwierdzeniu władzy nadzorczej, co jest konsekwencją tego, iż w tym samym trybie został wprowadzony podatek i w tym również trybie został ustalony budżet.

6. Zawiadamianie płatników o wymiarze.

Do skuteczności wymiaru samostnych danin komunalnych wymagane jest — obok ogłoszenia

odnośnych uchwał (art. 47 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych zawiadomienie płatników o wymiarze).

Związki komunalne powinny dołożyć wszelkich starań aby o wymiarze wszystkich samoistnych podatków komunalnych, pobieranych za dany rok, płatnicy powiadamiani byli równocześnie. Zawiadomienia o wymiarze podatków (orzeczenia wymiarowe wzgl. nakazy płatnicze) należy z reguły zgodnie z art. 46 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, doręczać każdemu płatnikowi osobno, o ile ustawy lub statuty podatkowe nie przewidują odmiennego sposobu zawiadamiania o wymiarze podatku (taki odmienny sposób przewidziany jest np. we wzorowym statucie podatku od psów i od posiadania przedmiotów zbytku, ogłoszonym w numerze 36, poz. 390 Dziennika Ustaw Rzeczpospolitej Polskiej z roku 1924).

7. Treść nakazów płatniczych.

Ogólne zasady postępowania administracyjnego wymagają, aby orzeczenia wymiarowe (nakazy płatnicze) zawierały wszystkie niezbędne dane, umożliwiające płatnikowi stwierdzenie słuszności wymiaru i ewentualne skorzystanie z prawa wniesienia odwołania, a więc te dane, które są konieczne dla sprawdzenia, przez płatnika legalności poboru podatku i prawidłowości obliczenia należności podatkowej.

Nakazy płatnicze powinny zawierać następujące dane: a) imię, nazwisko i dokładny adres płatnika, b) powołanie uchwały (statutu podatkowego), na podstawie której wymierza się podatek i wskazanie daty uchwalenia statutu (np. statut podatku od psów uchwalony przez sejmik powiatowy w dniu) c) wskazanie czasu i sposobu ogłoszenia statutu (np. ogłoszony w numerze . . . Dziennika Zarządu miasta lub rozplakatowany w dniu), d) oznaczenie przedmiotu podatku (np. podatek od posiadania karety, podatek od placu budowlanego przy ulicy), e) oznaczenie podstawy obliczenia podatku (np. przy podatku od lokali — wysokość przedwojennego komornego po przeliczeniu na złote, przy opłatach drogowych i gminnym podatku wyrównawczym — wysokość (osobno) zasadniczego państwowego podatku od gruntów, ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych oraz państwowego podatku od budynków, przypadająca na danego płatnika) f) oznaczenie stawki podatkowej (np. przy podatku od lokali — 8% przedwojennego komornego, przy podatku wyrównawczym i opłatach drogowych — wysokość mnożnika, stosowanego przy obliczaniu należności podatkowej, podstawą czego są podatki państwowe), g) termin i miejsce płatności podatku, h) pouczenie o skutkach niewpłacenia podatku w przepisany terminie (przymusowe ściąganie, doliczenie kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych) wskazać należy wysokość tych dodatkowych należności wzgl. powołać ustawę, na podstawie której mogą one pobrać, i) pouczenie o środkach prawnych (dokładne wskazanie władzy odwoławczej, terminu dla wniesienia odwołania i sposobu wniesienia — za pośrednictwem władzy wymiarowej).

Na orzeczeniu wymiarowym (nakazie płatniczym) należy nadto oznaczyć dla celów kontroli wewnętrznej pozycję księgi bierczej, do której został wciągnięty dany wymiar podatku.

8. Doręczanie nakazów płatniczych.

Doręczanie płatnikom orzeczeń wymiarowych na samoistne podatki komunalne (nakazów płatniczych)

powinno odbywać się za pokwitowaniem. Zaleca się połączenie pokwitowania z nakazem płatniczym z tem, że po wstawieniu do pokwitowania daty doręczenia i podpisaniu przez odbiorcę, pokwitowanie odrywa się od nakazu i pozostaje w aktach związku komunalnego.

9. Udzielanie wyjaśnień płatnikom podatków.

Związki komunalne powinny niezależnie od prawidłowego sporządzania orzeczeń wymiarowych (nakazów płatniczych) udzielać płatnikom na żądanie niezbędnych wyjaśnień dotyczących podstawy prawnej poboru podatku i sposobu ustalenia należności podatkowej. Należy w szczególności umożliwić płatnikom zapoznanie się z odnośną uchwałą (statutem podatkowym) i przepisami wykonawczymi do niej, zwłaszcza gdy płatnik nie ma istotnie możliwości takiego zapoznania się na podstawie dokonanego ogłoszenia takiej uchwały, wzgl. statutu (np. z powodu wyczerpania wydawnictwa, w którym nastąpiło ogłoszenie wzgl. nieobecności w danej miejscowości w tym czasie, gdy ogłoszenie miało miejsce w formie rozplakatowania).

10. Pobór i ściąganie podatków a) termin płatności podatków.

Wpłacenia podatków należy żądać w takich terminach, które są najdogodniejsze dla płatników. Sprawa ta ma szczególnie duże znaczenie dla rolników ze względu na specjalne warunki ich gospodarstw (kwestja przedwówka i żniw).

b) wnoszenie odwołań przez płatników.

Przeciwko wymiarowi danin komunalnych przysługują płatnikom środki prawne, określone w art. 48 i 49 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych. Art. 50 utrzymuje w mocy przepisy o środkach prawnych, służących płatnikom w b. dzielnicy pruskiej.

c) postępowanie władzy wymiarowej z odwołaniami.

Władza wymiarowa powinna niezwłocznie po otrzymaniu odwołania dokładnie zbadać zarzuty, podniesione przeciwko wymiarowi i w razie stwierdzenia nielegalności wymiaru powinna sama (więc nawet nie na wniosek odwołującego) bez przesyłania odwołania do władzy odwoławczej cofnąć zaskarżone orzeczenie wymiarowe.

O ileby władza wymiarowa na skutek wniesionego odwołania stwierdziła nielegalność całego aktu wymiarowego, powinna cofnąć wymiar (a więc i niezaskarżone orzeczenia wymiarowe).

Władza wymiarowa może również sama zmniejszyć zaskarżone orzeczenie i wydać nowe, o ile uzna w całości za uzasadnione odwołanie co do wysokości wymiaru.

W tym jednak wypadku, gdy władza wymiarowa uzna za możliwe tylko częściowo sprostować wymiar lub też gdy uzna odwołanie za całkowicie nieuzasadnione, powinna bez zwłoki przelać odwołanie władzy odwoławczej z odpowiednim wnioskiem na odrzucenie wzgl. częściową zmianę wymiaru.

Przesyłając odwołanie władzy odwoławczej zarząd związku komunalnego powinien dołączyć wszystkie akta wymiaru daniny publicznej w konkretnym przypadku, a więc odpis wzgl. referat orzeczenia wymiarowego (zbędne to będzie tylko w tym wypadku, gdy płatnik dołączył orzeczenie wymiarowe do swego odwołania), dowód doręczenia zaskarżonego orzeczenia, akta, na podstawie których ustalono posiadanie przez płatnika przedmiotu opodatkowania (np. deklarację wzgl. wyciąg z deklaracji właściciela

nieruchomości o posiadaniu przez płatnika karety) akta, zawierające dane, na podstawie których ustalono podstawę do obliczenia należności podatkowej (np. wyciąg z protokołu posiedzenia komisji, która ustaliła wartość placu budowlanego i materiały, które służyły komisji za podstawę do ustalenia tej wartości). Zarząd związku komunalnego powinien ponadto przedstawić wyjaśnienia na zarzuty, zawarte w odwołaniu, o ile wyjaśnień tych nie będą zawierać przedstawione akta.

Władza nadzorcza (odwoławcza) nie powinna w żadnym razie rozstrzygać odwołań wzgl. z urzędu uchylać wymiaru podatku bez uprzedniego zażądania wyjaśnień i aktów od władzy wymiarowej (zarządu związku komunalnego).

d) Wstrzymanie wykonania orzeczeń wymiarowych (nakazów płatniczych).

Postanowienie, zawarte w ustępie 3 art. 48 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, iż wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia daniny, należy rozumieć w ten sposób, iż nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego orzeczenia sam przez się fakt wniesienia odwołania.

Powołane postanowienie nie stoi natomiast na przeszkodzie temu, że w pewnych wyjątkowych wypadkach może być przez odpowiednią władzę wstrzymane wykonanie orzeczenia wymiarowego. Skoro bowiem na podstawie art. 4 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym w brzmieniu, ogłoszonym w numerze 68 Dziennika Ustaw R. P. z roku 1926, może być wstrzymane wykonanie orzeczenia ostatecznego w toku postępowania administracyjnego, nie można uważać za sprzeczne z duchem naszego ustawodawstwa zarządzenie takiego wstrzymania w tym czasie, gdy postępowanie administracyjne jeszcze nie jest ukończone.

Wstrzymać wykonanie orzeczenia wymiarowego może z reguły władza odwoławcza (władza wymiarowa powinna z reguły po zapoznaniu się z odwołaniem i uznaniu go za nieuzasadnione cofnąć albo zmienić wymiar — patrz wyżej lit. c) i tylko w tych wyjątkowych wypadkach, gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie nielegalności orzeczenia wymiarowego (np. wymiar podatku, nieprzewidzianego wyraźnie w ustawie wzgl. gdy istnieje uzasadnione przypuszczenie, że zasady, na których oparto wymiar podatku, sprzeczne są z obowiązującymi przepisami; drugim warunkiem, ograniczającym władzę przy zarządzaniu wstrzymywania wykonania orzeczenia wymiarowego, jest brak możliwości rozstrzygnięcia odwołania wobec konieczności przeprowadzenia dochodzeń (żądania wyjaśnień i aktów od władzy wymiarowej zwłaszcza w tych wypadkach, gdy odwołanie wniesione zostało bezpośrednio do władzy odwoławczej wzgl. w tych wypadkach, gdy władza nadzorcza wkracza z urzędu).

e) przymusowe ściąganie zaległych podatków.

Daniny wymierzone prawomocnie, należy po upływie terminów płatności, ściągać bez zwłok przymusowo.

Brak sprężystości w działaniu aparatu egzekucyjnego powoduje niejednokrotnie trudności w ściąganiu podatku, powstające, m. in. z tego powodu, że pierwotna należność podatkowa zwiększa się znacznie (nieraz dwukrotnie) przez doliczenie kar za zwłokę i że w czasie egzekucji zaległego podatku należy się od płatnika nowy podatek.

O ile jednak zaległości podatkowe wywołane są tem, że na ludność nałożono nadmierne ciężary

wzgl. — wyznaczono terminy płatności bez liczenia się z właściwościami gospodarstw poszczególnych grup płatników, nie tylko, że nie powinno się zbyt rygorystycznie stosować przymusowego ściągania, lecz przeciwnie należy zastosować odpowiednie odroczenia, a nawet ulgi podatkowe, a w każdym razie należy liberalnie stosować przepisy o karach za zwłokę. Bliższe wskazówki w tej sprawie zawarte są w okólniku Ministra Spraw Wewnętrznych Nr. 114 z roku 1925.]

W wypadkach stwierdzenia dużych zaległości podatkowych powinna wkraczać władza nadzorcza i po stwierdzeniu przyczyny tych zaległości (nierozważne ustalenie wysokości podatków, wadliwe oznaczenie terminów płatności bądź wadliwe funkcjonowanie aparatu egzekucyjnego) wydawać odpowiednie zarządzenia oczywiście w granicach przepisów obowiązujących.

f) przyjmowanie od płatników należności podatkowej.

Przed przyjęciem od płatnika należności podatkowej zgodnie z orzeczeniem wymiarowym (nakazem płatniczym) należy zawcze o ile tylko względy techniczne nie stoją temu na przeszkodzie, sprawdzić, czy nie jest on obowiązany uścić dodatkowych należności (np. kary za zwłokę) i umożliwić mu przez to jednorazowe uregulowanie całej należności z tytułu danego podatku, przez co uniknie się potrzeby osobnego żądania od tegoż płatnika niejednokrotnie drobnych dodatkowych należności, co jest połączone dla niego z dodatkowymi kosztami.

Wpłacone sumy zaliczać należy w każdym razie na pokrycie wspomnianych dodatkowych należności, a pozostałość na poczet właściwej (pierwotnej) należności podatkowej.

g) zwrot płatnikom niewłaściwie pobranych podatków.

Uznaję za niedopuszczalne, ażeby związki komunalne po uwzględnieniu odwołania zwlekały ze zwrotem nieprawidłowo pobranych podatków komunalnych, o ile oczywiście pobrane sumy nie podlegają zaliczeniu na poczet innych zaległych danin publicznych, przypadających od tychże płatników, którym należy się zwrot. Konieczność natychmiastowego wyrównania nieprawidłowo pobranych podatków wynika zresztą z obowiązku związku komunalnego nieobarczenia obywateli ciężarami ponad ustawową miarę.

11. Nadzór władz nadzorczych nad wymiarem podatków komunalnych.

Zwracam uwagę władz sprawujących nadzór nad samorządem na konieczność stałego czuwania nad prawidłowością wymiaru i poboru przez związki komunalne danin publicznych, sprawdzianem czego jest w dużym stopniu liczba odwołań i zażaleń, uznanych przez władze nadzorcze za uzasadnione, jak również stan zaległości podatkowych.

Wadliwy wymiar i pobór podatków przynosi szkodę zarówno płatnikom, jak i związkowi komunalnemu, a nadto przysparza władzom nadzorczym dużo pracy połączonej z rozstrzyganiem odwołań i rozpatrywaniem zażaleń. Z tych względów władze nadzorcze powinny wymagać z całą stanowczością usuwania braków w postępowaniu organów wymiarowych i poborowych związków komunalnych.

Z drugiej strony kładę nacisk na szybkie załatwianie odwołań przez właściwe władze, bowiem zwłoka z wydawaniem decyzji podrywa poczucie praworządności i naraża nieraz płatników na niepowe-

owane straty, wskutek obowiązku wpłacania wymierzonej daniny publicznej pomimo wniesienia odwołania.

Za Ministra *Jaroszyński*
Podsekretarz Stanu.

72.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego Nr. 18

z dn. 9 czerwca 1927 r. (2870/Pr.)

w sprawie Komisji Nadzwyczajnej do walki z nadużyciami naruszającymi interesy Państwa.

Do wszystkich Panów Starostów
Województwa Wołyńskiego.

Rozporządzeniem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 369) powołana została do życia Komisja Nadzwyczajna do walki z nadużyciami naruszającymi interesy Państwa.

Stosownie do polecenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, wydanego okólnikiem Nr. 121 z 29 maja 1927 r. Nr. Min. 270/27, ze względu na wagę, jaką Rząd przywiązuje do prac tej Komisji w zakresie uzdrowienia stosunków młodej naszej państwowości, zwracam Panom uwagę na treść tego rozporządzenia i na przysługujące członkom Komisji oraz delegowanym przez nią sędziom, prokuratorom i urzędnikom uprawnienia, a zarazem polecam wydać odpowiednie zarządzenia, aby organy administracyjne i policyjne okazywały wyżej wymienionym skuteczną pomoc nie tylko w związku z prowadzonym śledztwem lub dochodzeniem, lecz również odnośnie udzielania informacji, zapewnienia pomieszczeń, środków lokomocji i t. d.

Wojewoda wz: (—) *Dziwiałowski-Gintowt.*

73.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego Nr. 19

z dn. 14 czerwca 1927 r. (Nr. 5490/Sm.)

w przedmiocie akcji kredytowej dla ludności rolnej Województwa Wschodnich.

Do wszystkich Panów Starostów i Prezydentów miast wydzielonych Województwa Wołyńskiego.

Zapoczątkowując akcję kredytową dla ludności rolnej Wojew. wschodnich, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych położyło silny nacisk na konieczność szybkiego i sprawnego przeprowadzenia tej akcji. Tymczasem, pomimo, że stosowne instrukcje zostały we właściwym czasie udzielone Starostom (Prezydentom) przez Urz. Wojewódzki, akcja rozwija się w tempie powolnych, czego dowodem służy, że z kredytu 500.000 zł. podjęto dotychczas zaledwie 170.000 zł. stwierdzam, że wolne tempo tej całej akcji spowodowane jest wyłącznie niezastosowaniem się do wydanych przez Urz. Woj. w tej sprawie instrukcji i poleceń. Celem uchylenia powyższych usterek na przyszłość należy podać do wiadomości wszystkich gmin, które podejmują starania o założenie gminnych kas pożycz. oszcz. następujące pouczenie:

moment prawny istnienia gminnej kasy pożycz. oszcz. nastaje z chwilą pełnego wpłacenia kapitału zakładowego. Do tego momentu kasa prawnie nie istnieje a więc tem samem nie może zaciągać żadnych pożyczek. O ile więc gmina nie jest w możności wpłacenia kasie całego kapitału zakładowego, powinna: przeprowadzić uchwałę rady gminnej o zaciągnięciu w P. B. R. pożyczki na kapitał zakładowy, uzyskać zatwierdzenie tej uchwały przez Wydz. Pow. oraz wnieść podanie do P. B. R. zaopatrzone w następujące załączniki:

1) odpisy: a) protokołu Rady gminnej o założeniu kasy, w myśl wymagań § 7 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30.XII 1924 r. (D. U. R. P. Nr. 113 poz. 1069) i §§ 50 i 56 statutu normalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 239 z dn. 13.III 1925 r.) b) wyboru (imiennie) przewodniczącego i członków zarządu, tudzież komisji rewizyjnej, c) upoważnienia zarządu do zaciągania pożyczek i do jakiej wysokości, wreszcie d) ustalenia stopy procentowej, pobieranej od pożyczek w myśl § 41 statutu normalnego i wypłacanej od wkładek w myśl § 10 tegoż statutu.

2) zatwierdzenie powyższej uchwały przez Wydz. Pow.

3) odpis protokołu pierwszego posiedzenia zarządu, na którym nastąpił podział czynności pomiędzy członków zarządu, umowa z rachmistrzem, ustalenie miejsca i godzin urzędowania,

4) wykaz stanu majątkowego członków zarządu oraz zalegalizowane wzory ich podpisów,

5) odpis uchwały Rady Gminnej o zaciągnięciu pożyczki w kwocie 2.000 zł. na kapitał zakładowy gminnej Kasy Poż. Oszcz. oraz upoważnienie dla 2 ch członków Rady Gminnej do podpisania odpowiedniego skryptu dłużnego (wójt i jeden radny),

6) legalizowane wzory podpisu tychże członków (punkt 5) oraz wykaz ich stanu majątkowego.

7) skrypt dłużny podpisany przez upoważnionych jak w. (punkt 5).

Uwaga. Dokumenty wymienione pod 1), 2), 3), 4) i 6) winne być zaświadczone przez Urząd Gminny.

Kredytu na kapitał zakładowy gminnej Kasy Poż. Oszcz. udziela P. B. R. wyłącznie z funduszy akcji kredytowej dla ludności wiejskiej Województwa Wschodnich i to w terminie do dnia 15.III 1928 r. do tego więc terminu kredyt ten musi być pokryty z dochodów budżetowych gminy. Podanie zatem o kredyt na kapitał zakładowy musi być zaopatrzone odpowiednim wnioskiem Pana Starosty, wnoszone przeto musi być przez Starostwo i Urząd Wojewódzki. Jedynie w wypadkach gdzie Starostwo przesłało P. B. R. szczegółową repartycję kwot przeznaczonych z powyższych funduszy na dany powiat warunek ten nie jest koniecznym.

Kredyt na kapitał obrotowy uzyskuje już Zarząd Gm. Kasy Poż. Oszcz. Podanie więc o powyższy kredyt do P. B. R. oprócz wyżej wymienionych załączników musi być uzupełnione dowodem ze strony Kasy gminnej o wpłaceniu przez nią do Kasy Gminnej Kasy Poż. Oszcz. — całego kapitału zakładowego. Jeżeli zaś kasa istnieje już pewien okres czasu.

8) zestawieniem rachunkowym (bilans surowy) po pierwsze: do dnia 31-go grudnia 1926 r. o ile kasa w tym czasie dokonywała operacji kredytowych, po wtóre — oddzielnie za każdy miesiąc 1927 roku do miesiąca poprzedzającego miesiąc wystąpienia o kredyt z wykazem rzeczywiście posiadanego kapitału zakładowego.

Wobec konieczności jak najszybszego usprawnienia całej akcji celem dostarczenia ludności rolnej niezbędnego jej obecnie kredytu oraz uniknięcia bezproduktywnego przetrzymywania funduszy rządowych w kasach Banku i ze względu na to, że organizacją gminnych Kas Poż. Oszcz. zajmują się najczęściej jednostki mało z obrotem pieniężnym obyte, oraz nie zawsze uświadomione, co do konieczności dostarczenia odpowiedniego pokrycia na kredyt udzielony kasom przez Bank, niezbędnem jest ze strony Panów Starostów jaknajściślejse przestrzeganie, by powyżej podane pouczenia doszły do wiadomości interesowanych oraz aby podania na ich ręce do P. B. R. wnoszone zawierały rzeczywiście wszystkie wyżej wymienione dokumenta, aby forma podań, oraz instytucje proszące o kredyt były rzeczywiście te, które prawnie są upoważnione do korzystania z kredytu, oraz aby wszelkie akta dotyczące wyżej wymienionej, akcji były załatwiane dokładnie, szybko, przede wszystkim — celem uniknięcia niepotrzebnej korespondencji oraz umożliwienia P. B. R. jaknajszybszego rozdawnictwa kredytu.

Wymagania powyższe odnoszą się również do komunalnych Kas oszczędności — z uwzględnieniem jedynie różnicy władz nadawczych.

Wojewoda w/z *Dziewałtowski Gwintowt.*

Wzór.

Skrypt dłużny.

(zobowiązanie)

1. Niżej podpisani: 1)
Starosta Powiatu, jako Przewodniczący Sejmiku Powiatowego w
zamieszkały w 2)
Członek Wydziału Powiatowego w
działając w imieniu i na rzecz
Powiatowego Związku Komunalnego, na zasadzie uchwały Sejmiku Powiatowego w
z dnia 192 . . . r. zatwierdzonej przez Pana Wojewodę w dniu 192 . . . r. (które to dokumenty przy niniejszym załącza się), niniejszym oświadczają, iż w imieniu i na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego w dniu dzisiejszym zapożyczali od Państwowego Banku Rolnego, mającego swą siedzibę w Łucku przy ul. Jagiellońskiej № 107, sumę zł. (wyróżnie złotych), którą całkowicie w gotówkę od tegoż Banku otrzymali i z odbioru w imieniu Powiatowego Związku Komunalnego kwitują.

2. Wypożyczoną sumę Zł. niżej podpisani zobowiązują się zużyć wyłącznie na kapitał zakładowy Powiatowej Kasy Oszczędności w i przyznają za dług Powiatowego Związku Komunalnego, zabezpieczając ją na rzecz Państwowego Banku Rolnego Oddział w Łucku na całym majątku tegoż Związku i na wszelkich jego źródłach dochodowych, przyczem zobowiązują się w imieniu Sejmiku Powiatowego wnieść do budżetu Związku Komunalnego na r. 1927/28 odpowiednią sumą na pokrycie zaciągniętego długu.

3. Sumę powyższą zł. niżej podpisani w imieniu Powiatowego Związku Komunalnego zobowiązują się zwrócić Państwowemu Bankowi Rolnemu Oddział w Łucku w gotówkę bez wezwania i stawienie w zwłocie do Kasy tegoż Banku lub do jednego z Urzędów Pocztowych na

conto czekowe Banku w P. K. O. w terminie do dnia 15 marca 1928 roku.

4. Należny procent 8½ w stosunku rocznym za czas od daty faktycznej wypłaty lub przekazania pożyczki do wyżej wymienionego terminu zwrotu został opłacony.

5. W razie uchybienia terminu wpłaty pożyczki lub niedopełnienia któregośkolwiek z wymienionych warunków, całkowita suma pożyczki wraz z zapadłymi procentami staje się natychmiast wymagalną i Sejmik Powiatowy zobowiązany będzie uiścić na rzecz Państwowego Banku Rolnego Oddział w Łucku odsetki zwłoki w stosunku 1% miesięcznie od całkowitej sumy niespłaconej pożyczki, licząc od dnia uchybienia do czasu faktycznego uregulowania długu.

6. Również niżej podpisani zgadzają się, aby przypadająca od Powiatowego Związku Komunalnego suma dłużna, w razie niedopełnienia któregośkolwiek z warunków niniejszego zobowiązania, została przez Państwowy Bank Rolny Oddział w Łucku ściągnięta trybem administracyjnym, przewidzianym w § 8 Statutu Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 69 z 1925 r. poz. 487) oraz w ustawach i przepisach jakie w tym przedmiocie wydane będą. Wszelkie koszty, związane ze ściąganiem pożyczki, ponosi Powiatowy Związek Komunalny
. dnia 192 . . . r.

74.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego Nr. 20.

z dn. 17 czerwca 1927 r. 2977/PR.

w przedmiocie opłat stemplowych.

Do wszystkich Panów Starostów Woj. Wołyńskiego

W sprawie opłat stemplowych udzielam następujących wyjaśnień:

I. Podania — wnoszone przez osoby podlegające powszechnemu obowiązkowi służby wojskowej o zezwolenie na zawarcie małżeństwa przed odbyciem służby w wojsku stałym, lub uznaniem ich za niezdolnych do tej służby (art. 83 ustawy z 23.V 1924 r. o powsz. ob służby wojsk. Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 609 oraz § 549 rozporz. z 21.III 1925 r. Dz. Ust. № 37 poz. 252) opłacie stemplowej w wysokości 3 zł. oraz po 50 gr. od każdego załącznika, przewidzianej w art. 145 ustawy stemplowej z 1 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Nr. 90 poz. 570). Punkt 3 art. 142 tej ustawy do tych podań niema zastosowania, gdyż nie tyczą się one ani obowiązku służby wojskowej ani sposobu jej odbywania.

II. Wyciągi i inne świadectwa z aktów stanu cywilnego wydawane urzędowi państwowym i samorządowym — są wolne od płaty na mocy art. 160 punkt 3 ustawy o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98 z r. 1926 poz. 570).

Zechcą Panowie Starostowie zwrócić na to uwagę urzędów stanu cywilnego, gdyż jak stwierdziło Ministerstwo Skarbu, niektóre urzędy stanu cywilnego wymagają opłaty stemplowej od sądów karnych żądających wyciągów z aktów stanu cywilnego, celem ustalenia wieku młodocianych przestępców.

III. *Podania o wypłacenie odszkodowania za zwierzęta, zabite z powodu chorób zaraźliwych z polecenia władz państwowych lub padłe wskutek szczepień, zarządzonych przez te władze, jak również odwołania od orzeczeń, wydanych w tych sprawach, nie podlegają opłatom stemplowym w myśl art. 141 punkt 13 c ustawy z 1.VII 1926 r. Dz. Ust. № 98 poz. 570).*

Pokwitowania z odbioru sum, przyznanych ze Skarbu Państwa właścicielom zwierząt zabitych z powodu chorób zaraźliwych na polecenie władzy państwowej lub padłych skutkiem szczepień ochronnych, zarządzonych przez te władze są wolne od opłat stemplowych w myśl art. 137 punkt 6 wymienionej wyżej ustawy.

Sprzedaż w drodze licytacji przez władze państwowe zwierząt, zabranych właścicielom drogą wywłaszczenia podlega opłacie stemplowej w wysokości 1% od ceny sprzedaży (art. 66 punkt 2 powołanej ustawy). Opłatę tę wymierza urząd, który dokonał licytacji (art. 71 ustęp 4 i 5 ustawy) w sposób przewidziany § 109 rozporządzenia wykonawczego z 20 XI 1926 r. (Dz. Ust. № 123 poz. 713).

4. *Podania zarządzających aptekami o poświadczenie książek receptowych i innych, do których prowadzenia apteki są obowiązane w myśl przepisów ustawy dla farmaceutów i aptek z roku 1844 oraz ros. ustawy lekarskiej z r. 1905 a także same poświadczenia zwolnione są od opłaty stemplowej w myśl art. 142 punkt 23 i art. 160 ustawy o opłatach stemplowych, a to z uwagi, że właściciele aptek składając do poświadczeń książki receptowe wykonują jedynie obowiązek ustawowy.*

5. *Zaświadczenie legitymacji turystycznej przez władzę administracyjną I instancji stałego miejsca zamieszkania posiadacza legitymacji, przewidziane w art. 4 konwencji turystycznej między Rzeczypospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką, podpisanej w Pradze dn. 30.V 1925 r. (Dz. Ust. № 57 poz. 333 z r. 1926) jak również podanie o wykonanie tej czynności urzędowej, wolne są od opłaty stemplowej oraz od jakichkolwiek innych należności w myśl ustawy o opłatach stemplowych Ministerstwo Skarbu pismem z 20.V 1927 r. № D.O.P. 3761/VII zezwoliło na zaniechanie żądania dodatkowego uiszczenia opłat od powyższych zatwierdzeń i podań za rok 1926 r.*

6. *Zgodnie z okólnikiem M-stwa Skarbu z dn. 21 maja rb. L. D. P. O. 3788/VII M-stwo Spraw Wewn. wyjaśnia okólnikiem № 126 z 2/VI rb. № OB. 2015, że w razie nieuiszczenia opłaty stemplowej od podania, obowiązek wezwania petenta do uiszczenia opłaty, przewidziany w art. 152 ustawy z 1/VII r. b. o opłatach stemplowych ciąży na tym urzędzie, do którego podanie winno być wniesiono według właściwych przepisów.*

Jeżeli podanie nieopłacone należycie wniesiono do urzędu niewłaściwego to urząd ten może odstąpić podanie urzędowi właściwemu bez uprzedniego wezwania petenta do uiszczenia opłaty.

Wojewoda

w/ż Dziewałtowski Gintowt.

75.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego Nr. 21

z dnia 9 czerwca 1927 r. 14745-Adm.

w przedmiocie postępowania administracyjno - karnego o dowody osobiste.

Do wszystkich Panów Starostów
Województwa Wołyńskiego.

Mimo licznych pouczeń ze strony Urzędu Wojewódzkiego, wydanych przy sposobności rozstrzygnięcia odwołań przeciw orzeczeniom o przekroczenie rozporządzenia Komisarza Naczelnego Ziem Wołynia i Frontu Podolskiego z dnia 27 maja 1920 r. (Dz. Urz. Nr. 13, poz. 170), w przedmiocie dowodów osobistych i przepisów, w tem rozporządzeniu ustalonych. Dotyczy to zwłaszcza wypadku sprawdzania dowodów osobistych podczas kontroli osób podróżujących. Dla uniknięcia nieporozumień wyjaśniam, z porównania art. 1 i 19 powyższego rozporządzenia wynika, że:

1) każdy mieszkaniec w wieku ponad 14 lat, winien posiadać dowód osobisty. Wobec nieujednostajnienia wzorów, oraz przymusu legitymowania się dowodami osobistymi na całym terenie Rzeczypospolitej należy odróżnić dwie kategorie osób, obowiązujących do legitymowania się na obszarze Województwa:

a) mieszkańców stałych lub czasowych (ponad 24 godziny),

b) osoby podróżujące przez teren Wołynia. Osoby stale lub czasowo zamieszkałe na tut. terenie winny zatem posiadać dowód osobisty stały, lub terminowy (wzór Nr. 1).

2) względnie karty pobytu, karty azylu, tymczasowe zaświadczenia; osoby zaś podróżujące z innych dzielnic, winny legitymować się na żądanie również tymi samymi dokumentami względnie innymi obowiązującymi na terenie, skąd pochodzą, a w każdym razie takimi, by na ich zasadzie można ustalić tożsamość osoby. W razie zatrzymywania osoby nieposiadającej żadnego dokumentu legitymacyjnego należy na podstawie odnośnego doniesienia przeprowadzić normalne postępowanie karno-administracyjne, celem ukarania za przekroczenie z art. 10, oraz sprawdzić tożsamość osoby, unikając zatrzymania w tych wypadkach, gdy rozchodzi się o zwyczajnych podróżujących, nie podejrzanych, oraz przytrzymywanych w zwyczajnych okolicznościach.

Sprawdzenie tożsamości winno następować natychmiast bez żadnej zwłoki przez zaświadczenie osób znających zatrzymanego, drogą telegraficzną (o ile możliwości na koszt strony) a nie drogą odstawienia pod eskortę dla sprawdzenia. Ostateczność ta może być zastosowana tylko w wypadkach konieczności, i to, o ile chodzi o osoby podejrzane, przytrzymane w okolicznościach obciążających i po wyczerpaniu wszystkich środków wyżej wymienionych.

Przypominam również postanowienia art. 20.

2) według których każdy właściciel lub rządcą domu winien zameldować w ciągu 24 godzin, osobę przyjmowaną na mieszkanie, oraz 3) że w myśl art. 22 powołanego rozporządzenia, za przekroczenie przewidziana jest kara grzywny do 30 złotych lub aresztu 4 tygodnie, oraz, że wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania kary.

W związku z powyższem zechcą Panowie Starostowie bezzwłocznie wydać odnośne zarządzenia podwładnym organom policyjnym.

Wojewoda (—) *Wł Mech.*

76.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego № 23.

z dn. 17 czerwca 1927 r. 9107 Adm..

w sprawie aktów (metryk) urodzenia dzieci nieznanych rodziców na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Do wszystkich Panów Starostów Woj. Wołyńskiego.

Ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. o aktach (metrykach) urodzenia dzieci nieznanych rodziców na obszarze byłego zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 72 poz. 116) obowiązuje wszystkie osoby, znajdujące dziecko nieznanego rodziców, lub mające takie dziecko w swojej pieczy, do zawiadomienia o tem w ciągu jednego miesiąca od daty znalezienia dziecka lub objęcia nad niem pieczy władzy administracyjnej I instancji, w której okręgu dziecko się znajduje. Władza ta rozstrzyga sprawę przynależności wyznaniowej dziecka nieznanego rodziców, dopełni wyboru dlań imienia, jeśli dziecko jeszcze go nie posiada, i zawiadamia o tem odnośną władzę duchowną. Kwestję wyboru wyznania wyjaśnia art. 2 omawianej ustawy.

Nadanie nazwiska należy do kompetencji władzy administracyjnej II-ej instancji zgodnie z rozporz. Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 8 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 36 poz. 325). Rejestr dzieci nieznanego rodziców prowadzi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. W celu umożliwienia Ministerstwu utrzymania ścisłej ewidencji urzędnicy stanu cywilnego lub prowadzący księgi metrykalne obowiązani są przysyłać Ministerstwu odpis każdego aktu urodzenia, spisane na zasadzie art. 4 omawianej ustawy. Dla należytej w tym względzie kontroli rzeczne odpisy aktów urodzenia winny być przedstawiane Ministerstwu nie bezpośrednio, lecz w drodze służbowej, t. j. przez Starostwo i Urząd Wojewódzki.

Równocześnie zaznacza się, że koszty, połączone z wykonaniem czynności przewidzianych w ustawie, ponosi Skarb Państwa, zaś wszelkie pisma, podania i świadectwa w tym przedmiocie wolne są od opłat stemplowych i komunalnych, a to zgodnie z art. 6 wymienionej na wstępie ustawy, art. 142 p. I i art. 160 ustawy z 1.VII 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 570) i § 164 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy (Dz. U. R. P. № 123 poz. 713).

Ponieważ kwestja uporządkowania stanu cywilnego dzieci nieznanego rodziców jest dużego znaczenia zarówno dla nich samych, jak i dla ogólnego porządku w Państwie, należy wezwać urzędy gminne i magistraty, aby przypomniały miejscowej ludności treść ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 72 poz. 413) ze szczególnem podkreśleniem i wyjaśnieniem obowiązków, wynikających z art. 1 tej ustawy, jakoteż odpowiedzialności karnej, przewidzianej w art. 8.

Zwracam przytem uwagę Panów Starostów na konieczność nadawania sprawom aktów urodzenia dzieci nieznanego rodziców możliwie szybkiego bie-

gu, jak niemniej na konieczność ujawnienia w drodze urzędowych dochodzeń (za pośrednictwem urzędów gminnych, posterunków Policji, urzędników stanu cywilnego i prowadzących metryki, zakładów dobroczynnych, domów podrzutków, szpitalików dziecięcych i t. p. (niezgłoszonych wypadków znalezienia lub wzięcia w opiekę dziecka nieznanego rodziców, nie posiadającego ani aktu urodzenia ani legalnego nazwiska.

Jeśli chodzi o przypadki wcześniejsze, a kiedy przytem po wejściu w życie ustawy (26.VII 1926 r.) nie spisano jeszcze aktu urodzenia lub też nie wyjednano nazwiska — należy zażądać od urzędów gminnych i magistratów, wykazów takich dzieci nieznanego rodziców i po zastosowaniu w poszczególnych sprawach art. 2 i 3 ustawy — przedłożyć odnośne akta Urzędowi Wojewódzkiemu.

Zechcą Panowie Starostowie powiadomić o powyższem wszystkie urzędy parafjalne i stanu cywilnego, których siedziby znajdują się na terenie powierzonych Panom Panom Starostów (za wyjątkiem urzędów parafjalnych rzymsko-katolickich i prawosławnych, którym udzielił wskazówek w poruszonej sprawie ich władze przełożone) i wezwać je również do podania we właściwej drodze i we właściwy sposób postanowień ustawy z dnia 1 lipca 1926 roku. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 413) do wiadomości miejscowej ludności.

Odpis okólnika niniejszego otrzymują równocześnie: Kurja Biskupia w Łucku, Konsystorz Prawosławny w Krzemieńcu i Panowie Prezydenci miast: Kowla, Łucka i Równego.

Wojewoda

w/z Dziawałtowski-Gintowt.

77.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego Nr. 24

z dnia 21 czerwca 1927 r. 3181-Pr.

w sprawie bezpośredniej korespondencji z urzędami Województwa Wołyńskiego.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Rozgraniczenie władzy na jednostki administracyjne powstało w przeważnej części ze względów życia praktycznego, gdyż bezpośrednie sprawowanie władzy na większem terytorjum rzecz jasna byłoby niemożliwe.

Ten podział na jednostki administracyjne dla rozwoju prawa podmiotowego ujęto w pewne ramy formalizmu zwane właściwością terytorjalną.

Właściwość ta nie powinna jednak wykluczać możliwości bezpośredniego korespondowania urzędów z władzami i urzędami podległymi terytorjalnie innym jednostkom administracyjnym.

Wychodząc z tego założenia oraz w celu wydatnego zmniejszenia obiegu korespondencji pomiędzy podległymi mi urzędami i szybszego załatwiania spraw polecam P. P. Starostom prowadzić bezpośrednio korespondencję z urzędami komunalnymi, a także pesterunkami i P. P., niepodlegającymi terytorjalnie Panom, a znajdującymi się na terenie Województwa Wołyńskiego.

Jednocześnie polecam Panom wydość analogiczne zarządzenia Urzędowi Gminnym (Magistrom)

i P.P.P. aby z innemi Starostwami w obrębie Województwa Wołyńskiego korespondowali bezpośrednio, a nie jak dotychczas przez właściwe Starostwo, oraz pouczyć je, że urzędy administracyjne I. instancji wykonywują jedne i te same funkcje z woli jednego autorytetu państwowego, wobec czego sprawy przekazane przez obce Starostwa winne są załatwiać tak samo jakgdyby otrzymali polecenie od właściwego terytorjalnie Starostwa.

Również należy pouczyć wspomniane urzędy by przez opieszałość swą w załatwieniu tych spraw nie dopuszczały do interwencji u właściwego Starosty.

Wojewoda (—) Wł. Mech.

78.

Rozporządzenie

Wojewody Wołyńskiego

w sprawie zwalczania zarazy pryszczycy.

Wobec wybuchu zarazy pryszczycy, sprawdzonej w dn. 25-VI r. b. we wsi Silno, gminy Silno, pow. Łuckiego, na podstawie par. 6 Rozporządzenia Rady Min. z dn. 21-III 1921 r. o organizacji władz II instancji (Dz. Ust. Nr. 39, poz. 235), oraz art. 1123 i 1139 Ust. Lek. (Zb. praw b. ces. Ros. tom XII, wyd. 1905 r.) i par. 13 postanowień obowiązujących do tej Ustawy, zarządzam co następuje:

1) Na miejscowość Silno rozciąga się zarządzenie Urzędu Woj. Woł. z dn. 3-III 1926 r. L. 1851-Rol.

2) Celem rychłego stłumienia pryszczycy i położenia tamy dalszemu jej szerzeniu się, ogłaszam całą gminę Silno za zapowietrzoną tą zarazą.

Na drogach u wejścia do zapowietrzonych miejscowości należy ustawić tablicę z napisem: „Zapaz pyska i racić”. Wyprowadzenie, przeprowadzanie i wprowadzanie zwierząt racicowych (bydła rog., owiec, kóz i świń) także drobiu, oraz wywóz i przewóz paszy objętościowej (ciana i słomy) w osiedlach zapowietrzonych wzbrania się do odwołania. Celem należytego dopilnowania powyższego zarządzenia, Urząd Gminy winien postawić na drogach u wejścia i wyjścia zapowietrzonych osiedli specjalne warty.

3) Do czasu wygaśnięcia zarazy zamykam targi i jarmarki w Ołyce, oraz pokazy zwierząt racicowych na całym terenie powiatu.

4) Wywóz zwierząt racicowych zagranicę zabrania się z całego powiatu Łuckiego do czasu wygaśnięcia zarazy. Otwarcie tego wywozu może nastąpić dopiero po wydrukowaniu wykazu zaraźliwych chorób zwierzęcych w Monitorze polskim, w którym dany powiat nie będzie uwidoczniiony (rozporządzenie Ministerstwa Rolnictwa z dnia 25-XI 1925 r. Nr. 2922-I). Wywóz zwierząt racicowych na rzeź, oraz paszy objętościowej, z zapowietrzonej gminy do innych Województw i powiatów może być dopuszczony tylko z osiedli wolnych od zarazy, po uprzednim otrzymaniu na to zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego.

5) Dla potrzeb ludności zapowietrzonej miejscowości może być dostarczone bydło, wyprowadzone z zagród wolnych od zarazy, ktyte prócz świadectw pochodzenia także zezwoleniem odnośne-

go lekarza wet. bezpośrednio na rzeźnię, dla natychmiastowego uboju.

6) Niestosowanie się do niniejszego rozporządzenia, które wchodzi natychmiast w wykonanie karane będzie z art. 138 K. K.

Łuck, dnia 27 czerwca 1927 r

Wojewoda wz. M. Gołębiowski.

79.

Rozporządzenie

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 30 kwietnia (№ 3783/Sm).

o naprawie chodników w Kowlu.

Na mocy postanowień § 6 rozp. Rady Ministrów z dnia 21.III.21 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminarz pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze 12.X.20 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 235) zgodnie z przepisami art. 110 ust. miejskiej rosyjskiej z 1882 roku zatwierdzam uchwałę Magistratu m. Kowla z dnia 12.IV.27 r. № 392, powziętą na podstawie art. 108 powołanej ustawy miejskiej w sprawie ułożenia i naprawy chodników w m. Kowlu i zarządzam co następuje:

Właściciele, dzierżawców i użytkowników domów, placów, ogrodów i t. p. w m. Kowlu wzywa się do wykonania w terminie do dnia 15 lipca r. b. ułożenia i naprawy chodników (trotuarów) na niżej wymienionych warunkach, ustanawiających rodzaj materiału i wymiary układanych i naprawianych chodników.

1) Na wszystkich ulicach brukowanych, a mianowicie: Maciejowskiej, Rzecznej Krótkiej, Brzeskiej, Kościelnej, Sobornej, Włodzimierskiej, Mieszczańskiej, Kąpielowej, Szkolnej, Handlowej, Rynek, Siennej, Magistrackiej, Warszawskiej, Monopolowej, Jurydyka, Więzienniej, Mickiewicza, Pomnikowej, Fabrycznej, 3-go Maja, Królowej Bony, Kolejowej, Listopadowej, Tuszwoskiego, Foksal, Ks. Poniatowskiego, Al. Legionów, Sienkiewicza, Artyleryjskiej, Młynarskiej i Łuckiej — chodniki (trotuary) winny być ułożone z płyt betonowych z obu stron ulic. Szerokość chodnika winna zajmować całą przestrzeń między rynsztokiem i linią domów.

2) Na ulicach niebrukowanych: Pomnikowej, Komarowskiej, Monopolowej, Legionowej, Strzeleckiej, Młynarskiej i Budowlanej chodniki (trotuary) winny być wykonane z płyt betonowych z obu stron ulicy — o szerokości 1,25 mtr. (dwie i 1/2 płyty).

3) Na wszystkich innych ulicach niebrukowanych, chodniki (trotuary) winny być wykonane z płyt betonowych z obu stron ulicy o s. 1 mtr. (dwie płyty).

4) Istniejące chodniki z płyt betonowych, lub drewniane, znajdujące się w dobrym stanie, mogą pozostać, lecz o ile taki chodnik (trotuar) jest niższy, jak 25 cm. ponad bruk, licząc od rynsztoka, musi być przełożony i podwyższony za pomocą podsypki piaskiem.

Ta sama wysokość ponad bruk jest obowiązującą i dla nowych chodników.

5) Powyższe roboty winne być wykonane ściśle w/g wskazówek Wydziału techniczno-budowlanego Magistratu, który udzielać będzie na każde żądanie zainteresowanych stron wszelkiego rodzaju informacje, dotyczące sposobu porządku i szerokości układania chodników.

6) Winni nie zastosowania się do niniejszego zarządzenia będą pociągnięci do odpowiedzialności sądowej z art. 138 K. K. zaś roboty układania chodników (trotuarów) zostaną wykonane przez Magistrat na ich koszt z doliczeniem kosztów nadzoru technicznego.

7) Zarządzenie niniejsze dotyczy właścicieli, dzierżawców i użytkowników wszystkich realności w mieście i na przedmieściach, tak prywatnych, jak i rządowych.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Łuck, dnia 30 kwietnia 1927 roku.

Wojewoda (—) Wł. Mech.

80.

Ruch służbowy

w Urzędzie Wojewódzkim i podległych Urzędach I instancji.

Minister Spraw Wewnętrznych.

m i a n o w a ł:

Kazimierza Dziawałtowskiego-Gintowta p. o. Wice-Wojewody Wołyńskiego Naczelnikiem Wydziału w Urzędzie Woj. Woł. w V st. sł. z poruczeniem funkcji Wice-Wojewody Wołyńskiego.

D-ra Jerzego Mroczkiewicza praktykanta państwowej służby zdrowia w Państwowej szkole Higieny w Warszawie prowizorycznym urzędnikiem VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim.

z w o l n i ł:

Władysława Gordona Radcę Wojewódzkiego w VI st. sł., w stanie nieczynnym ze służby państwowej.

Michała Baradzieja pr. urz. V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim z powodu przejścia do służby skarbowej w charakterze prow. Nacz. Wydz. w V st. sł. w Izbie Skarbowej w Łucku.

a w a n s o w a ł:

Romana Woźniaka urzędnika VIII st. sł. U. W. do VII st. sł.

Minister Rolnictwa.

a w a n s o w a ł:

Alfreda Swobodę komisarza ochrony lasów w Kowlu z VIII st. sł. do VII st. sł.

Remualda Szymaniuka pr. komisarza Ochrony lasów z VIII st. sł. do VII st. sł.

Adolfa Korczyka komirza ochrony lasów z VIII st. sł. do VII st. sł.

Jana Świadra prow. komisarza ochrony lasów z VIII do VII st. sł.

Minister Robót Publicznych.

a w a n s o w a ł:

Wacława Gordziatkowskiego pr. urz. VII st. sł. Okr. Dyr. Rob. Publ. do VI st. sł.

Inż. Franciszka Szczygła referendarza w VII st. sł. Okr. Dyr. Rob. Publ. do VI st. sł.

Inż. Leona Senyka pr. urz. VIII st. sł. P. Z. D. w Lubomlu do VII st. sł.

p r z e n i ó s ł:

Inż. Wiktora Librowicza radcę budownictwa w Okr. Dyr. Rob. Publicznych Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego do Okr. Dyr. Rob. Pub. Woł. Urz. Woj.

Inż. Franciszka Szczygła radcę budownictwa w VI st. sł. Woł. Urz. Woj. (Okr. Dyr. Rob. Pub.) w Łucku do Urzędu Woj. (Okr. Dyr. Rob. Pub.) w Wilnie.

W O J E W O D A.

na etacie Min. Spr. Wewn.

m i a n o w a ł:

Kazimierza Jerzego de Berga praktykanta I kategorii w X st. sł. w U. W. urzędnikiem VIII st. sł.

p r z y j a ł:

na etacie Min. Rob. Publ.

Włodzimierza Dąbkowskiego pracownika kontraktowego IX gr. uposaż. pr. urz. IX st. sł. (Okr. Dyr. Rob. Publ. w Łucku).

Antoniego Sokołowskiego w VII gr. uposażenia do pełnienia obowiązków referenta do spraw odbudowy i daniny lasowej w U. W. Łuckim.

p r z e n i ó s ł:

Jana Kamińskiego pr. urz. VIII st. sł. kierownika państw. zarz. drog. z Kostopola do Horochowa.

na etacie Min. Spraw Wewn.

p r z y j a ł:

Mieczysława Olkowskiego w X gr. uposaż. do Woł. Urz. Wojewódzkiego.

p r z e n i ó s ł:

Henryka Pruszanowskiego pr. urz. X st. sł. w Woł. Urz. Woj. do Starostwa w Kowlu.

r o z w i a z a ł stosunek służbowy:

z Czesławem Sarneckim pracownikiem kont. XII gr. uposaż. w Starostwie w Kostopolu z powodu dopuszczenia go do praktyki w Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Kostopolu.

z Wandą Stombrowską prac. kontr. XI gr. upos. w Starostwie w Horochowie.

a w a n s o w a ł:

Eljasza Bahtaja urz. IX st. sł. Starostwa Kowlu do VIII st. sł.

Konstantego Glińskiego pr. urz. X st. sł. Starostwo w Równem do IX st. sł.

Józefa Tarnogórskiego prow. urz. XII st. sł. Starostwa w Kostopolu do XI st. sł.

Jadwigę Kardaszewiczównę urz. XI st. sł. Starostwa w Zdobunowie do X st. sł.

Grzegorza Kondratjewa prow. urz. XI st. sł. Starostwa w Dubnie do X st. sł.

Wilhelma Dziarkowskiego prow. urz. XII st. sł. w Urz. Woj. do XI st. sł.

Helene Śrzedzińską prow. Urz. XII st. sł. w Urz. Woj. do XI st. sł.

m i a n o w a ł definitywnie:

Romana Woźniaka prow. urz. VIII st. sł. w Urzędzie Woj. urzędnikiem VIII st. sł.

Józefa Gonczara prow. urz. VIII st. sł. Urzędu Wojewódzkiego urzędnikiem VIII st. sł.

Feliksa Paciejewskiego prow. urz. IX st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim urzędnikiem IX st. sł.

Edmunda Kretowicza prow. urz. IX st. sł. urzędnikiem IX st. sł. w Urzędzie Woj. Woł.

Helene Galenko prow. urz. IX st. sł. w Urzędzie Woj. urzędniczką IX st. sł.

Józefę Niedziałkowską prow. urz. IX st. sł. w Urzędzie Woj. Woł. urzędniczką IX st. sł.

Jana Kajzara prow. urz. X st. sł. w Urzędzie Woj. urzędnikiem X st. sł.

Aleksandrę Skąpską prow. urz. X st. sł. w Urzędzie Woj. urzędniczką X st. sł.

81.

O g ł o s z e n i e
przetargu na dzierżawę obiektów państwowych

Wołyński Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że w dniu 29 lipca 1927 r o godz. 10 w lokalu Urzędu w Łucku odbędzie się przetarg, poprzedzony konkursem ofert na dzierżawę następujących obiektów państwowych.

d. j.	Powiat	Gmina	Nazwa i rodzaj obiektu	Obszar w ha	OPIS OBIEKTU	Cena wywoławcza	Wysokość w zł.	Termin dzierżawy	UWAGI
1	Zdobułów	m. Ostróg	Ostróg młyn wodny	0,9435	2 pary walców. Poczta i telegraf w miejscu od st. kol. Ożenin 15 klm.	15 ctm. żyta rocznie	50	6 lat	Dzierżawę obowiązuje remont konserwacyjny.
2	"	Chorów	Toczewiki osada młyńska	14,4690	Młyn o 2 składach kamieni z elewátorem i jaglelnikiem. Od poczty i tel. Ostróg 10 klm. Od st. kol. Ożenin 12 klm. Do młynu należy 12 ha ziemi uprawnej	60 ctm. żyta rocznie	200	6 lat	"
3	Krzemieński	Szumsk	Onyszkowce osada młyńska	60	4 pary kamieni. Od poczty i telegrafu Szumsk 2 klm. Od st. kol. Krzemionki 37 klm. 27 ha ziemi ornej i 3 ha łąk.	150 ctm. żyta rocznie	500	6 lat	"
4	Rówieński	Kłewań	Grabów młyn wodny	1,2375	2 pary kamieni, perlak i jaglelnik. Od poczty i tel. Kłewań 12 klm. Od st. kol. Kłewań 6 klm.	50 ctm. żyta rocznie	150	6 lat	"
5	Kostopolski	Kostopol	Hamarnia osada młyńska	3	Młyn przy m. Kostopola o 3 klm. od stacji kolejowej 2 pary kamieni.	12 ctm. żyta rocznie	45	6 lat	Dzierżawa od 1-go kwietnia 1928 r.
6	Zdobunów	Sijanlec	Michałowce cegielnia i dachówczarnia	3 3040	Od st. Mogilany 7 klm. Od poczty i telegrafu Ostróg 20 klm	5000 szt. cegły 5000 szt. dach.	75	12 lat	—
7	Włodzimierski	Olesk	Somino jezioro	121,8490	Od poczty, teleg. i st. kol. Maciejów 8 klm.	100 klg szczupaka rocznie	30	12 lat	Dzierżawa od 1-go kwietnia 1928 r.
8	Lubomelski	Szack	Somintec jezioro	20	Od poczty Szack 9 klm. Od st. kol. Luboml 137 klm.	300 klg. szczupaka rocznie	90	12 lat	—

- I. Reflektanci winni złożyć w Urzędzie Wojewódzkim oferty do dnia 29 lipca do godz. 10 w kopertach zapieczętowanych z napisem: „Oferta na wydzierżawienie _____ (wymienić nazwę obiektu)
- II. Oferty, oddzielnie na każdy poszczególny obiekt, winny zawierać: 1) imię, nazwisko, rodzaj zajęcia i dokładne miejsce zamieszkania oferenta, 2) załączony kwit Kasy Skarbowej na złożone wadium „do depozytu Wołyńskiego Urzędu Wojewódzkiego”
- III. Komisji Przetargowej przysługuje prawo wyboru z pośród reflektantów kandydata na dzierżawcę niezależnie od wysokości zadeklarowanej tenuty.
- IV. Przedstawicielom Kontroli Państwowej i Ministerstwu Skarbu służy prawo zaskarżenia przetargu w ciągu 7 dni od dnia przetargu
- V. Bliższych informacji udziela Urząd Wojewódzki (pokój Nr. 25) w godzinach urzędowych do dnia 29 lipca, godz. 10.

Wojewoda (—) Włd. Mech.

82.

Ogłoszenie przetargu

na wykonczenie domków kolonji urzędniczej w Łucku.

Urząd Wojewódzki Wołyński—Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych ogłasza przetarg ofertowy na wykonczenie czterech doprowadzonych pod dach budynków kolonji urzędniczej w Łucku.

Oferty należy wnosić do Dyrekcji Rob. Publicznych w Łucku z napisem „oferta na dokończenie budynków kolonji urzędniczej w Łucku” do dnia 30 lipca r. b. do godz. 11-ej.

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu i miejscu o godz. 12-ej.

Blіszsze objaśnienia zawarte są w ogłoszeniu o powyższym przetargu, zamieszczonem w Dzienniku urzędowym: „Monitorze Polskim” w Warszawie i dzienniku urzędowym Wojewódzkim w Łucku.

Dyrektor (—) *Inż Księżopolski.*

83.

Ogłoszenie

o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 24 czerwca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków Województwa Wołyńskiego pod L. 513 Stowarzyszenie pod nazwą: „Gemilut chesed” w Aleksandrii, gminy Aleksandrija, pow. Rówieńskiego, na Wołyniu z siedzibą w Aleksandrii.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 7 lipca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 514 Stowarzyszenie pod nazwą: Biblioteka żydowska im. J. L. Pereca w Turzysku, gminy Turzysk pow. Kowelskiego na Wołyniu z siedzibą w Turzysku.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 21 czerwca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków Wojew. Wołyńskiego pod L. 512 Stowarzyszenie pod nazwą: „Wołyńskie Towarzystwo Kolonji Letnich dla dzieci w Łucku na Wołyniu” z siedzibą w Łucku.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 29 czerwca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 515 Stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Mielnicy” gminy Wielick pow. Kowelskiego na Wołyniu z siedzibą w Mielnicy.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 2 lipca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 516 Stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze we wsi Krymno pow. Kowelskiego na Wołyniu z siedzibą we wsi Krymno.

84

Ogłoszenie

o założeniu gminnej kasy pożyczk.-oszczęd. we wsi Wielki Stydyń gm. Stydyńskiej, pow. Kostopolskiego.

Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo - oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 118-1924 poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Min. Skarbu z dnia 13 marca 1926 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo - oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35-1925 poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w Stydyniu Wielkim.

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 2000 zł.

Kasa może zaciągnąć zobowiązania do 15-tukrotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

85.

Obwieszczenie

o udzieleniu przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej exequatur p. Ludwikowi F. M. Raynaud, upoważnionemu konsulowi Republiki Francuskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej udzielił exequatur p. Ludwikowi F. M. Raynaud, upoważnionemu Konsulowi Republiki Francuskiej na obszar Województw: Warszawskiego, Łódzkiego, Lubelskiego, Białoostockiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Wołyńskiego i Wileńskiego z siedzibą w Warszawie

86.

Obwieszczenie

o udzieleniu przez P. Ministra Spraw Zagranicznych exequatur Konsulowi Honorowemu Stanów Zjednoczonych Julianowi Brygiewiczowi.

Minister Spraw Zagranicznych udzielił exequatur Konsulowi Honorowemu Stanów Zjednoczonych Republiki Meksykańskiej Julianowi Brygiewiczowi w Warszawie na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OGŁOSZENIA.

Miedzy Kowlem a Ratnem została urochomiona stała komunikacja samochodowa przez sp. z ogr. odp. w kowlu, ul. Warszawska № 61 z następującym rozkładem jazdy:

Odjazd: Z Kowla ulica Warszawska godzina 18 00
Przyjazd: do Ratna o godz. 20.00
Odjazd z Ratna o godz. 6.00
Przyjazd do Kowla o godz. 8.00

Aleksandrowi Grigorjewowi felczerowi weterynarii w Torczynie pow. Łuckiego skradziono pieczęć okrągłą w oprawie niklowej z automatycznym datownikiem, z napisem: „Komisja Targowa w Torczynie”.

Soltys wsi Romaszówka gm. Ołyckiej pow. Łuckiego zagubił pieczętąkę z napisem: „Soltys wsi Romaszówki gm. Ołyka”.

Zagubione paszporty i dokumenty.

Unieważnia się następujące zagubione lub skradzione dokumenty.

Balin Hejnoch zgubił dowód osobisty wydany przez b. Starostwo Ostrogskie dn. 9.VII 1922 roku L. 5285/22.

Buchało Piotr zgubił zaświadczenie tożsamości wydane przez Urząd gminy Mizocz dn. 15.XI 1924 r. za L. 3049.

Chmara Lejb zgubił dowód osobisty wz. Nr. 1 wydany przez Starostwo Rówieńskie dn. 10.XI 1925 r. 19030 ser. B. 40432.

Gnatiuk Joachim zgubił kartę azylu wydaną przez Starostwo Rówieńskie w dniu 12.VIII 1924 r. № 7010.

Karner Szyfra zgubiła kartę pobytu wydaną przez b. Starostwo w Ostrogu dn. 15.IV 1923 roku, L. 1502/II.

Klann Adolf zgubił terminowy dowód osobisty wydany przez Starostwo Włodawskie dn. 15.XII 1922 roku za № 18457 ser. J. 001278.

Kwiatkowski Stanisław st. post. z pow. Kom. P. P. w Dubnie zgubił legitymację służbową z dnia 15.XII 22 r. № 1941/6 wydaną przez Wojewódzką komendę Pol. Państw. w Łucku.

Książdz Jaworowski Franciszek zgubił dowód osobisty wz. № 1 ser. № 332644/Rej. 2145 wydany przez Starostwo Kowelskie dn. 7 VI 1923 r.

Kimelblat Nuta zgubił dowód osobisty wydany przez Naczelnika I rejonu w Kołkach w dn. 23.VIII 1923 r. za № 125/411 i książeczkę wojskową wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Łucku 6.IX 1923 r.

Maller Zina zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Chełmskie dn. 16.V. 1923 r. № 459842 № dowodu 16567/23|687.

Maczyński Joachim zgubił akt uznania obywatelstwa wydany przez Starostwo Rówieńskie dn. 18.VIII 1921 r. L. 6320/II № rej. 54.

Mikosz Hilary zgubił dowód osobisty Wydany przez Starostwo Dubieńskie dn. 20.XI 1924 r. Serja A. № 883578 Lp. rej. 5172.

Niwirski Feliks zgubił dowód osobisty wzoru № 1 wydany przez Starostwo Dubieńskie dn. 10.XII 1923 r. A № 344532 I p. rej. 3319.

Piotrowicz Leon — zgubił legitymację nauczycielską wydaną przez kuratorjum Okr. Szkolnego w Łucku.

Piwowarenko Aleksander zgubił kartę azylu wydaną przez Starostwo Kowelskie dn. 5.VIII 1924 r. za L. 730.

Rozenfeld Józef zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Łuckie dnia 18.V 1922 r. № 7069 oraz książeczkę Wojskową wydaną bez liczby przez P. K. U. w Łucku.

Rozenbojm Icek zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Dubieńskie dnia 12.X 1923 r. za L. 2934 Ser. № 333269.

Samson Dawid zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie dn. 11/II 1926 roku wz. Nr. 1 ser. B 41426 Nr. 20024.

Swoboda Michai zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Łuckie dn. 12.I 1926 r. za Nr. 10994 ser. 176764.

Wuł Dwojrze spaliła się lub w czasie pożaru została skradziona karta pobytu wydana przez Starostwo Rówieńskie dnia 24.IX 1926 r. № 2191.

